Vojenská strategie České republiky

Vojenská strategie České republiky vychází z dokumentu "Bezpečnostní strategie České republiky". Shrnuje komplex principů a zásad souvisejících se zajištěním bezpečnosti státu, včetně odvrácení případné vojenské hrozby nebo vojenské agrese. Deklaruje jak zásadní odhodlání bránit za jakýchkoliv okolností stát, tak i podíl České republiky na zajišťování kolektivní obrany Aliance a zajišťování mezinárodní bezpečnosti. Vojenská strategie státu definuje, v nově vzniklých podmínkách členství ČR v NATO, zásady přípravy ozbrojených sil k činnostem v krizových situacích. Na základě analýzy vojenskopolitické situace, existujících bezpečnostních rizik a z nich vyplývajících hrozeb pro bezpečnost státu, historických zkušeností, obranných priorit, vyhodnocených cílů a časového horizontu případného vojenského ohrožení, technologického pokroku v oblasti vzniku nových prostředků boje a předpokládaných způsobů vedení války, ustanovení mezinárodních smluv, dohod a aktů a ekonomických možností státu, stanovuje základní úkoly a způsoby použití ozbrojených sil České republiky a priority jejich výstavby a přípravy s ohledem na společné působení s ozbrojenými silami spojenců v NATO.

Charakterizuje bezpečnostní rizika státu se zaměřením na předvídání, sledování, prevenci hrozeb pro bezpečnost státu a podíl ozbrojených sil na jejich eliminaci. Stanovuje základní opatření k dosažení připravenosti státu čelit vojenskému napadení. Naplňování vojenské strategie umožní České republice podílet se na vytváření strategického prostředí v euroatlantickém prostoru, reagovat na nové spektrum krizových situací a připravovat se na budoucí výzvy. Vojenská strategie shrnuje hlavní postupy a principy nutné ke splnění základních úkolů ozbrojených sil České republiky. Je východiskem pro zpracování rezortních dokumentů, zejména Koncepce výstavby rezortu obrany. Vojenská strategie České republiky je veřejným dokumentem.

1. VÝCHODISKA VOJENSKÉ STRATEGIE

Vojenská strategie vychází z životních a strategických zájmů České republiky, definovaných v "Bezpečnostní strategii ČR". Mezinárodní prostředí je charakterizováno překonáním globální blokové konfrontace. Důsledkem jejího zániku je podstatné snížení, ne-li úplné odstranění, možnosti vypuknutí všeobecné války. Na druhé straně se však obecně snížil práh vzniku dílčích rizik nižší intenzity, které však ve své kombinaci mohou vytvářet hrozby velkého rozsahu. Definování a hodnocení potenciálních bezpečnostních rizik a z nich vyplývajících hrozeb pro bezpečnost státu je jedním z předpokladů realistické prognózy vzniku a eskalace možných konfliktů a pro stanovení požadavků na připravenost a konkrétní způsobilosti ozbrojených sil. Důraz na prevenci potenciálních destabilizujících faktorů a současné propojování vnitřních a vnějších, vojenských a nevojenských ohrožení bezpečnosti státu vyžaduje, aby ozbrojené síly byly připraveny se vyrovnat s širokým spektrem možných rizik a hrozeb, a to i dosud těžko předvídatelných a neznámých jak v rozsahu, tak ve svých důsledcích. Bezpečnostní rizika a z nich plynoucí hrozby pro bezpečnost státu se liší mírou pravděpodobnosti jejich vzniku a aktivace, rozsahem a charakterem ohrožení a dobou, kterou mají ozbrojené síly k dispozici pro přípravu k použití.

Potenciální bezpečnostní rizika, na jejichž eliminaci se ozbrojené síly České republiky v omezeném nebo plném rozsahu budou podílet, definuje "Bezpečnostní strategie České republiky" z hlediska míry pravděpodobnosti jejich aktivace v hrozby takto:

1. Živelní katastrofy (pohromy), průmyslové a ekologické havárie, vznik a šíření epidemií. Riziko má nevojenský charakter, je trvale vysoce aktuální, aktivovatelné během několika hodin až dnů, s obtížně předvídatelným rozsahem a s možností jeho přeměny v hrozby dosud neznámého charakteru. Způsob použití ozbrojených sil k jeho eliminaci je asistenční a nemá charakter bojové činnosti.

2. Narušení (zneužívání) standardních mezistátních ekonomických vztahů, přerušení toku strategických komodit, surovin a informací (jednostranné vypovězení ekonomických dohod v neprospěch státu, zastavení dodávek ropy, plynu a jiných surovin). Ohrožení počítačových sítí obecně a v souvislosti s přechodem na nový letopočet (počítačové pirátství, ohrožení bezpečnosti informačních databází).

3. Jednotlivé teroristické akce a organizované aktivity mezinárodního zločinu mimořádného rozsahu (pumové útoky proti občanům nebo hospodářským, technickým a správním objektům se značnými ztrátami na životech).

4. Rozsáhlé migrační vlny, jejichž pronikání na území státu může přerůst do násilné činnosti migrantů (nelegální pronikání velkých neozbrojených i polovojensky vyzbrojených skupin ekonomických migrantů).

5. Násilné akce subjektů cizí moci (státní i nestátní) proti osobám zdržujícím se na území České republiky, majetku a jiným chráněným zájmům státu vyvolané účastí státu v mezinárodních mírových a humanitárních misích (údery řízenými střelami středního a dalekého dosahu, případně údery skupiny nebo jednotlivého letounu proti důležitým objektům na teritoriu České republiky, napadení státních a správních institucí a zařízení uvnitř státu, zajetí větší skupiny občanů jako rukojmí).

6. Ohrožení základních hodnot demokracie a svobody občanů v jiných zemích takového rozsahu a charakteru, že ohrožuje bezpečnost mezinárodního prostředí (lokální nebo regionální konflikty).

Rizika 2 - 6 jsou aktuální a mohou se aktivovat ve vzájemné kombinaci v hrozby s velmi různorodým a obtížně předvídatelným rozsahem a časovou dimenzí jejich aktivace (v rozmezí několika dnů až roků). Způsob použití ozbrojených sil k jejich eliminaci je převážně asistenční s limitovaným použitím bojových prostředků.

7. Rozsáhlá a závažná diverzní činnost, jejímž cílem je v rámci zjevné přípravy agrese znehodnotit prostředky obrany České republiky a narušit přechod státu na válečný stav (napadení, poškození a ničení produktovodů, zásobníků pohonných hmot, energetických zdrojů s důrazem na jaderné zdroje, komunikačních center a uzlů, prostředků systému řízení státu, důležitých dopravních tepen, vodních nádrží s pitnou vodou, mobilizačních základen a skladů).

8. Hrozba agrese (napadení spojeneckého státu).

9. Vojenské napadení České republiky.

Rizika 7 - 9 mají vojenský charakter, jsou aktuálně málo pravděpodobná a snadněji předvídatelná, aktivující se v rozmezí měsíců (riziko 7) až roků (rizika 8 - 9), se značnými ničivými důsledky. Způsob použití ozbrojených sil k jejich eliminaci má charakter postupně zahajované bojové činnosti. Pravděpodobnost přímého vojenského napadení České republiky se snížila a v nejbližších 10 - 15 letech není aktuální, nelze ji však, stejně jako eskalaci dalších bezpečnostních rizik do hrozeb v budoucnu, vyloučit. Česká republika může být infiltrována a posléze i ohrožena silou takové hodnoty a charakteru, zvláště terorismu a mezinárodního zločinu, jejíž eliminace si vyžádá vojenskou obranu. Přírodní katastrofy mohou způsobit značné materiální, ekologické a lidské ztráty s nebezpečím dlouhodobé destabilizace postiženého prostoru.Česká republika vychází z toho, že platnost definovaných bezpečnostních rizik a hrozeb má širší, alianční rozměr. Česká republika v současném bezpečnostním prostředí nemá (nedefinuje) žádného konkrétního vnějšího vojenského protivníka.

2. URČENÍ A ZÁKLADNÍ ÚKOLY OZBROJENÝCH SIL ČESKÉ REPUBLIKY

Ozbrojené síly České republiky se člení na Armádu ČR, Vojenskou kancelář prezidenta republiky a Hradní stráž. Tvoří je vojáci v činné službě a vojáci mimo činnou službu. Jsou určeny k obraně České republiky proti vnějšímu napadení a k plnění úkolů vyplývajících z mezinárodních smluvních závazků České republiky o společné obraně proti napadení. Spolupracují s cizími ozbrojenými silami na základě mezinárodních smluv, podílejí se na činnostech mezinárodních organizací účastí na mírových operacích, záchranných a humanitárních akcích a zúčastňují se vojenských cvičení spolu s cizími ozbrojenými silami na území České republiky nebo v zahraničí. Lze je použít ke střežení objektů důležitých pro obranu státu, k plnění úkolů při zajišťování ochrany státních hranic, k zajišťování vnitřního pořádku a bezpečnosti, k záchranným pracím a k humanitárním úkolům při pohromách nebo při jiných závažných situacích ohrožujících životy, zdraví nebo značné majetkové hodnoty. Podílejí se na podpoře bezpečnosti v Evropě prostřednictvím partnerských programů porozumění a důvěry mezi ozbrojenými silami evropských demokratických států s důrazem na střední a východní Evropu.

3. PRIORITY VÝSTAVBY, PŘÍPRAVY A POUŽITÍ ARMÁDY ČESKÉ REPUBLIKY

Priority výstavby, přípravy a použití Armády ČR, jako hlavní složky ozbrojených sil, respektují stav a vývoj bezpečnostního prostředí státu, rozsah spojeneckých závazků v Alianci, charakter a rozsah možného ozbrojeného konfliktu a způsoby jeho zahájení, předpokládané cíle agresora, hodnotu a kvalitu jeho sil a prostředků, množství a kvalitu vlastních sil a prostředků. Vycházejí ze skutečnosti, že komplexní připravenost AČR k obraně vlastního teritoria i států Aliance při likvidaci vojenského o hrožení je i předpokladem pro účinné zasazení části sil Armády ČR k podílu na eliminaci ohrožení bezpečnosti nižší úrovně a intenzity.

Základními prioritami výstavby a přípravy Armády ČR, které respektují strategická východiska Aliance, jsou zvyšování mobility sil Armády ČR na všech úrovních, dosažení účinného nasazení sil a prostředků dané schopnostmi zjišťování a identifikace cílů a přesného působení proti nim, zvyšování odolnosti systémů velení a řízení štábů a vojsk proti všem

prostředkům ničení, včetně zkvalitňování ochrany proti zbraním hromadného ničení, stálé a všestranné zabezpečení činnosti štábů a vojsk. K účinné realizaci těchto priorit je nutné trvale usilovat o získání informační převahy, o prohlubování kompatibility a interoperability sil a o prosazování nových technologií. Jednou ze základních podmínek k dosažení požadovaného stavu je všestranná příprava personálu Armády ČR. Armáda ČR se připravuje k použití v širokém spektru činností, od operací k obraně území státu a Aliance (včetně mírových operací a záchranných a humanitárních akcí) až po podíl na eliminaci nevojenských ohrožení bezpečnosti státu, od zasazení svazků v rámci spojeneckých operačních uskupení až po použití účelově vytvářených skupin k plnění dílčích, nevojenských, asistenčních úkolů. Podílí se na prohlubování spolupráce s armádami demokratických zemí a přispívá k budování mnohonárodních jednotek. Musí být připravena k použití v různých geografických podmínkách. Základním úkolem Armády ČR je zajištění obrany státu a plnění spojeneckých závazků České republiky. Tyto tradiční úkoly jsou rozšiřovány o provádění mírových operací v oblastech nestability či konfliktů a realizaci záchranných a humanitárních akcí.

Hlavní úkoly Armády České republiky:

1. Bránit Českou republiku proti vnějšímu napadení.

Připravuje operačně předurčené síly Armády ČR k přechodu do vyšších stupňů bojové pohotovosti a k nepřetržité obraně vzdušného prostoru státu. Vyčleňuje a připravuje k zasazení v krátkých časových lhůtách jedno až dvě taktická uskupení mírově rozvinutých sil k eliminaci lokální destrukční činnosti vojensky nebo polovojensky organizovaných sil. Při eskalaci rizik rozsáhlého ohrožení bezpečnosti státu provádí, v rozsahu podle potřeby, výběrové doplnění mírově rozvinutých sil. Připravuje územní obranu s prvky schopnými samostatně bránit důležité objekty a zařízení, připravené k činnosti podle specifických podmínek jednotlivých regionů státu a ke spolupůsobení se svazky a útvary pozemních a vzdušných sil a se silami Aliance.

Buduje a připravuje infrastrukturu k zabezpečení činnosti vlastních vojsk, k přijetí a rozvinutí sil Aliance na území státu. Připravuje rozvinutí na válečné počty a k zaujetí mobilní, pružné a hluboce členěné operační sestavy k vedení operace na jednom (ohroženém) operačně taktickém směru jak samostatně, tak společně se spojenci v Alianci. Připravuje, a v případě eskalace hrozby silou a vojenské agrese realizuje úplné rozvinutí ozbrojených sil a vedení ozbrojeného konfliktu s využitím všech dostupných zdrojů státu a následně i Aliance. Zajišťuje a provádí přípravu příslušníků Armády ČR, branecké populace a záloh, podílí se na výchově a přípravě občanů k obraně státu i Aliance. V souladu s ekonomickými možnostmi státu průběžně rozvíjí a modernizuje své síly a prostředky. K obraně území státu po jeho napadení vnějším protivníkem povede Armáda ČR operace samostatně i společně se silami a prostředky Aliance. K přípravě a vedení operací se vytváří společné uskupení složené z operačních svazků pozemních a vzdušných sil Armády ČR, vyčleněných sil spojenců a vyčleněných útvarů sil územní obrany.

2. Podílet se na obraně Aliance.

Buduje a připravuje, v souladu s úkoly členského státu Aliance, síly přidělené pod velení NATO, síly vyčleněné pro NATO, síly předurčené pro NATO a síly pod národním velením. Buduje a připravuje profesionální vševojskový svazek v hodnotě zesílené brigády s obrněnou

bojovou technikou, samostatným systémem velení a logistickou podporou, se schopností vzdušné přepravy spojeneckými prostředky pro vedení operací mimo území státu v rámci spojeneckých operačních uskupení. Přednostně rozvíjí a zajišťuje kompatibilitu a interoperabilitu Armády ČR s ozbrojenými silami Aliance v oblasti systémů velení a řízení, informačních a technických průzkumných systémů a technologických inovací.

3. Podílet se na mírových operacích, záchranných a humanitárních akcích.

Podílí se na mírových operacích mezinárodních bezpečnostních struktur a zúčastňuje se záchranných a humanitárních akcí v zahraničí vyčleněnými silami do jednoho mechanizovaného praporu a jedné speciální roty se schopností vzdušné přepravy spojeneckými prostředky v celkových počtech až 1000 osob. K přípravě vyčleněných sil na plnění úkolů využívá mezinárodní spolupráci. Buduje a připravuje síly a prostředky vojenských záchranných útvarů a další dostupné mírově rozvinuté síly k záchraně civilního obyvatelstva před nebezpečím, které ohrožuje životy, zdraví nebo značné majetkové hodnoty. Podle rozsahu úkolů výběrově doplňuje, slaďuje a nasazuje specializované jednotky a útvary druhů vojsk a služeb k pomoci při přírodních katastrofách a haváriích.

4. Podílet se na eliminaci nevojenských ohrožení.

Výběrově připravuje část mírově rozvinutých sil územní obrany, pozemních a vzdušných sil k posílení Policie ČR a složek záchranných sborů k podílu na eliminaci nevojenských ohrožení bezpečnosti státu (ochrana vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku, průzkum, střežení a uzávěry ohrožených prostorů při živelních katastrofách a haváriích značného rozsahu a při protiteroristických akcích, uzávěry státní hranice v souvislosti s masivní a násilnou migrací, atd.). Přechod Armády České republiky z mírového na válečný stav, způsob jejího uvedení do vyšších stupňů bojové pohotovosti a mobilizačního rozvinování stanovují směrnice ministra obrany. Veškerá přípravná opatření, včetně hospodářské mobilizace, se provádějí již v mírovém stavu. Příprava lidských a v plném rozsahu i věcných zdrojů se zahajuje po zjištění příznaků možné eskalace bezpečnostních rizik vojenského charakteru.

Organizační struktura

Armáda ČR se člení na pozemní síly, vzdušné síly, síly územní obrany, podpůrné složky (logistika, vojenské zpravodajství, vojenská policie, vojenské zdravotnictví).

Podle kategorií NATO se Armáda ČR člení na:

- Síly přidělené pod velení NATO (NATO COMMAND) - síly Armády ČR, které jsou předány pod operační řízení nebo pod operační velení příslušného velitele NATO.
- Síly vyčleněné pro NATO (NATO ASSIGNED) - síly Armády ČR vyčleněné pod operační řízení nebo pod operační velení příslušného velitele NATO za určité situace, nebo stavu pohotovosti, případně na základě předem dohodnutých podmínek.
- Síly předurčené pro NATO (NATO EARMARKED) - síly Armády ČR předurčené k předání pod operační řízení nebo operační velení příslušného velitele NATO v budoucnosti.
- Ostatní síly pod národním velením (NATIONAL COMMAND) - jsou síly Armády ČR, které zůstávají za všech okolností pod národním velením z objektivních,

popřípadě subjektivních národních důvodů. NATO s nimi v sestavě svých sil nepočítá (jde o síly určené ke střežení a obraně objektů a síly, které nemají manévrovací schopnosti).

K účasti na mírových operacích mezinárodních bezpečnostních struktur a k podílu na záchranných a humanitárních akcích v oblastech mimo rámec čl. 5 washingtonské smlouvy se vyčleňuje profesionální útvar v hodnotě samostatného praporu a speciální roty v celkových počtech až 1000 osob. Základem organizačních struktur Armády České republiky jsou jednotky, útvary a svazky s dostatečnou pružností k nasazení v různých podmínkách činnosti, u sil okamžité a rychlé reakce s velkou palebnou silou, schopností rychlého manévru a vzdušné přepravy spojeneckými a částečně i vlastními prostředky, vysokou odolností proti všem prostředkům ničení a samostatnou logistickou podporou, u hlavních obranných sil diferencovaně podle úkolu, výzbroje a mobilizačního rozvinutí a předurčení. Všechny jednotky, útvary a svazky musí mít schopnost účinné ochrany proti zbraním hromadného ničení.Systém velení a řízení Armády ČR je třístupňový (strategický, operační a taktický). Na strategické a operační úrovni je propojen se spojeneckým velením NATO v systému spojených velitelství pro všechny druhy vojsk na základě teritoriální odpovědnosti.

Armádě ČR velí náčelník generálního štábu. Podklady pro rozhodování a řešení úkolů připravuje generální štáb Armády ČR. Pro řešení konkrétní situace, na základě předvídání jejího vývoje, se rozvinuje odolný a pružný systém velení, řízení a kontroly AČR.

Pozemní síly jsou hlavní silou Armády ČR. Za krizové situace a ve válečném stavu tvoří základ operačních uskupení a stávají se součástí spojeneckého uskupení působícího na teritoriu státu. Doplňují se mobilizovanými jednotkami a útvary.

Vzdušné síly jsou určeny k obraně svrchovanosti vzdušného prostoru, k obraně důležitých politických a hospodářských center, regionů a vojsk před vzdušnými údery protivníka a k přímé podpoře boje pozemních sil. Jsou součástí spojeneckého operačního uskupení vzdušných sil. Síly územní obrany jsou určeny k trvalé obraně významných objektů na území státu. V míru, za nouzového stavu a za stavu ohrožení státu jsou připraveny výběrově doplnit a zasadit účelová uskupení vojsk k podílu na eliminaci nevojenských ohrožení bezpečnosti státu. Ve válečném stavu se v součinnosti s ostatními složkami AČR a spojenců podílejí na přímé vojenské obraně státu. Jejich rozsah a organizační struktura jsou dány rozsahem úkolů a nutnou kapacitou přípravy záloh. Vojenské záchranné útvary plní humanitární úkoly, jejichž cílem je chránit civilní obyvatelstvo před nebezpečím ohrožujícím životy, zdraví nebo značné majetkové hodnoty. Logistika zabezpečuje činnost vojsk, a to organickými silami a prostředky, posádkovým systémem logistické podpory, účelovými organizacemi rezortu obrany a mimorezortními subjekty. Míra účasti prvků logistické podpory při zabezpečování útvarů a zařízení se řídí jejich předpokládaným operačním použitím, rozsahem vyčlenění pro NATO a vlastní organizační strukturou.

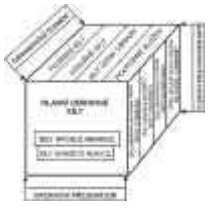

Vojenské zpravodajství získává a vyhodnocuje poznatky o záměrech a činnostech představujících ohrožení České republiky. Úzce spolupracuje se spojeneckými partnery v rámci výměny informací. Vojenská policie je plně profesionální složkou Armády ČR, plnící úkoly policejní ochrany ozbrojených sil a majetku státu spravovaného nebo udržovaného ministerstvem obrany. Vojenské zdravotnictví zajišťuje zdravotnické zabezpečení ozbrojených sil České republiky.

Operační členění Armády České republiky

Podle operačního předurčení se Armáda ČR člení na síly okamžité reakce, síly rychlé reakce a hlavní obranné síly. Síly okamžité reakce jsou trvalým operačním prvkem v systému obrany státu, složeným z vybraných jednotek a útvarů pozemních a vzdušných sil, postupně plně profesionalizovaných, s odpovídající strukturou velení a zabezpečení. Jsou rozhodujícím prvkem obrany v době míru a za krizových situací s diferencovanou dobou pohotovosti do 10 dnů. Část sil okamžité reakce, s vlastní logistickou podporou, se vyčleňuje pro spolupůsobení ve spojeneckém uskupení v mírových operacích mezinárodních bezpečnostních struktur, část je předurčena k spolupůsobení s ostatními bezpečnostními a záchrannými složkami státu k podílu na eliminaci nevojenských ohrožení státu s vysokým stupněm naléhavosti. Ve válečném stavu jsou součástí hlavních obranných sil, které budou působit v rámci spojeneckých operačních uskupení na území členských států Aliance.

Síly rychlé reakce jsou charakterizovány obdobně jako síly okamžité reakce, s dobou pohotovosti do 20 dnů. Část sil rychlé reakce s vlastní logistickou podporou se vyčleňuje do spojeneckých operačních uskupení k zasazení mimo teritorium státu. Na eliminaci ohrožení bezpečnosti státu se podílejí po předchozím zásahu sil okamžité reakce, pokud tyto síly nejsou k úspěšné eliminaci vzniklých ohrožení dostatečné. Ve válečném stavu jsou síly rychlé reakce součástí hlavních obranných sil, které budou působit v rámci spojeneckých operačních uskupení na území členských států Aliance.

Hlavní obranné síly jsou předurčeny, samostatně i společně se silami spojenců, k eliminaci vojenského ohrožení regionálního a globálního rozsahu. Jsou vytvářeny doplněnými mírovými a mobilizačně vytvářenými a doplňovanými svazky, útvary a zařízeními v rozsahu daném reálnou potřebou obranné dostatečnosti. Část hlavních obranných sil má dobu pohotovosti do 30 dnů. Úkoly plní v sestavě spojeneckých uskupení.

Hlavní obranné síly se při mobilizaci budují, připravují a zabezpečují v rozsahu do dvojnásobku mírových počtů Armády ČR. Hlavní část jejich výzbroje a bojové techniky je v míru uložena v mobilizačních základnách nebo výcvikových mobilizačních základnách a v případě potřeby se aktivuje v časové dimenzi až jednoho roku. Zásoby pro hlavní obranné síly se vytvářejí diferencovaně.

K dalšímu posílení obranného potenciálu státu při hrozbě globálního konfliktu se rozsah hlavních obranných sil může zvýšit (až do čtyřnásobku mírových počtů), především ve prospěch sil územní obrany. Tento rozsah není v míru personálně ani logisticky zabezpečován, přípravy jsou realizovány pouze v rozsahu příprav státu k hospodářské mobilizaci.

4. PLÁNOVÁNÍ OBRANY A ZDROJŮ

Plánování obrany zahrnuje obranné plánování a operační plánování.

Obranné plánování je souhrnem činností, procedur a vazeb, realizovaných státními orgány k určení cílů, potřeb a úkolů obrany státu a z nich plynoucích subjektů, postupů a termínů jejich plnění. Jsou přitom respektovány politické, vojenské, ekonomické a technologické požadavky a požadavky na zajištění obrany státu při efektivním využívání lidských, věcných a finančních zdrojů. Je organizačně, obsahově i institucionálně provázáno se systémem obranného plánování v rámci kolektivní obrany. Systém obranného plánování je v oblasti koordinace aktivit a zdrojů k podpoře ozbrojených sil podporován systémem civilního nouzového plánování.

Základními úrovněmi obranného plánování je systém plánování NATO, obranné plánování státu a obranné plánování rezortů. Operační plánování zahrnuje plánování, přípravu a použití ozbrojených sil. Realizuje se v souladu se spojeneckým operačním plánováním. Opatření k zajištění obrany České republiky koordinuje Bezpečnostní rada státu. Lidské zdroje tvoří občané České republiky podléhající ze zákona branné povinnosti. Stav populace a jeho předpokládané vývojové trendy dosud umožňují doplňování ozbrojených sil v míru, ve stavu ohrožení státu a ve válečném stavu v požadované výši a kvalitě. Ozbrojené síly se budují jako poloprofesionální s postupným nárůstem profesionální složky. Zásada přednosti kvality před kvantitou se bude prohlubovat. Vyvážený komplex sociálního a finančního zabezpečení vojenských profesionálů, ale i přiměřené možnosti ostatních pracovníků, stabilizuje personální situaci. Mírové počty ozbrojených sil je možno udržovat ve výši do 0,6 % celkové populace.

Věcné zdroje pro obranu zabezpečuje především domácí hospodářská základna. Systém hospodářské mobilizace a hospodářská opatření pro zajištění potřeb obrany zabezpečují pro ozbrojené síly materiálové prostředky nezbytné pro splnění jejich úkolů a udržují státní hmotné rezervy ve stanovené výši a struktuře. Vytvářejí se tím podmínky pro plné materiální zabezpečení ozbrojených sil a všech složek systému obrany státu. Opatření hospodářské mobilizace a infrastruktury připravují příslušné orgány státní správy již v míru. Vojenská infrastruktura, jež tvoří komplex nezbytných objektů a zařízení pro přípravu a řízení obrany státu, vytváří podmínky pro rozvinutí a činnost ozbrojených sil České republiky a spojeneckých sil při obraně státu. Množství a struktura zásob Armády České republiky se přibližuje standardům NATO tak, aby jich Armáda ČR dosáhla v termínu stanoveném vládou České republiky.

Finanční zdroje pro krytí výdajů na obranu zajišťuje státní rozpočet. Ve stavu ohrožení státu a ve válečném stavu se na základě rozhodnutí Parlamentu účelově použijí aktiva státu a všechny dostupné zdroje, v rozsahu stanoveném zákonem.

ZÁVĚR

Vojenská strategie České republiky se novelizuje a doplňuje v závislosti na změně bezpečnostní situace a bezpečnostního systému v evropském i světovém měřítku. Hrozby, kterým bude Česká republika v 21. století vystavena, je možno snížit vojenskými činnostmi v rámci Aliance, aktivitami snižujícími spektrum rizik a ohrožení státu. Struktura ozbrojených

sil, jejich připravenost, zabezpečení, výzbroj a technika musí poskytnout záruku, že Česká republika bude schopna vyrovnat se s možnými příštími hrozbami sama a v případě potřeby i s pomocí spojenců.

(Schváleno usnesením vlády České republiky ze dne 29. března 1999 č. 257)